

Regnskabet godkendtes, og et Par mindre Lovændringer vedtoges uden videre Diskussion. Efter Tur skulde Formanden fratræde, men efter en Række varmt anerkjendende Udtalelser om hendes Dygtighed fra forskellige Medlemmer gjenvalgtes hun for fjerde Gang med stor Akklamation. Frk. Goldschmidt takkede, men idet hun modtog Valget, kunde hun dog ikke andet end ønske, at de yngre Kræfter snart vilde voxe til og tilføre Foreningen ny Tanker, ny Evner, saa den stadig kunde gaa fremad. Med Valg af Suppleanter og Revisorer sluttede Forretningerne, og Medlemmerne samledes derpaa om Aftensbordet.

Den 5te Marts havde en Kreds af — mest yngre — Medlemmer indbudt Formanden og den øvrige Bestyrelse til en lille Festlighed i Foreningens Lokale for at fejre den almindelig afholdte Formands Gjenvalg. Med forholdsvis ringe Midler var der bragt et ualmindelig festligt og smagfuldt Arrangement i Stand; muntre Sange og Taler afvekslede med hinanden — særlig Lykke gjorde Formandens Tale for Oppositionen, som hun virkelig længtes efter, da hun snart fik for meget af „Tilfredsheden“. Men ogsaa denne Fest forløb til almindelig Tilfredshed.

Den 10de April holdt Dr. phil. Frk. Mathilde Wergeland's Foredrag om Leonardo da Vinci i den nyeste Forsknings Lys.

Om Kvinders Adgang til de tekniske Skoler har Finansudvalget, if. den afgivne Betænkning, forhandlet med Indenrigsministeriet.

Kvindelige Skrædere har lige til de aller sidste Aar været eneherkende paa Island; først for nogle Aar siden har de faaet en mandlig Konkurrent.

En kvindelig Barber har en Forretning i Svendborg.

Gymnastiklærerinder ansættes nu i yngste Drengeklasse i Kommuneskolerne paa Frederiksberg i Steden for, som hidtil, Underofficerer, hvis pædagogiske Fordannelse lod adskilligt tilbage at ønske.

Norge og Sverige. Efter at Kvinderne rundt om i Norge i stort Antal var bleven valgt ind i Skoleraadene saavel i Byerne som i Landkommunerne, var man meget spændt paa, hvad Kristiania Kommunalbestyrelse vilde gjøre. At den var sig bevidst, at „det ikke er godt, at Manden er alene“, at han kan trænge til hende, Gud selv har skabt til at være hans Medhjælp, det faar man en Fornemmelse af ved at læse om Forhandlingerne i selve Kommunalbestyrelsen. Umiddelbart forud for Valget udtalte nemlig, skriver „Nylænde“, „den gamle højt ansete Præst, Kommune- og Skolemand, Sven Brun, at det ofte var vanskeligt at faa et fuldtalligt Møde i Skolestyret. Det var ofte hændt, at Forsamlingen i det ene Møde var en ganske anden end i det forrige og tilmed var uenig i, hvad forrige Møde havde besluttet. Paa den Maade gik det til, at ofte slog den ene Beslutning den anden ihjel. Interessen blandt Medlemmerne var ofte ikke stor; man satte sig ofte ikke ind i Sagerne paa Forhaand. osv. osv.“

Saa mange vare Ordene, og Pastor Sven Brun tilføjede udtrykkelig, at „han talte af personlig Erfaring og afgav en Erklæring“. Og derpaa